

Тозъ часъ въ лодката се нахвърлиха и други и съ съединени сили започнаха да спасяватъ несчастниците. Благодарение на тази рѣшителностъ на Нарбала много мъже, жени и дѣца бѣха спасени.

Плачътъ на върбата.

Навела се, навела върбата,
Прѣвила си клони чупливи,
И плачи горката, нарежда
Тѣзъ думи жални, горчиви :
„Вчера си мина, замина,
Овчарче малко, шалварче,
Стадо си овце прѣкара
Прѣзъ тия пусти шумаци.
Па ми овчарче отсѣче,
Отсѣче, още насѣче —
Най-видно клонче—зелено,—
Свирка си малка направи,
Засвири младо овчарче,
Засвири пѣсень жаловна,
Па си овчици подкара—
Да ми изпие водата.
Та си овчарче подкара
Стадо овчици далече,
А менъ безъ клонче остави,
Безъ бистра вода, студена“ !

Хр. Боневъ

